

PARLEM DE CUINA

Brillat Savarin (1755-1826)

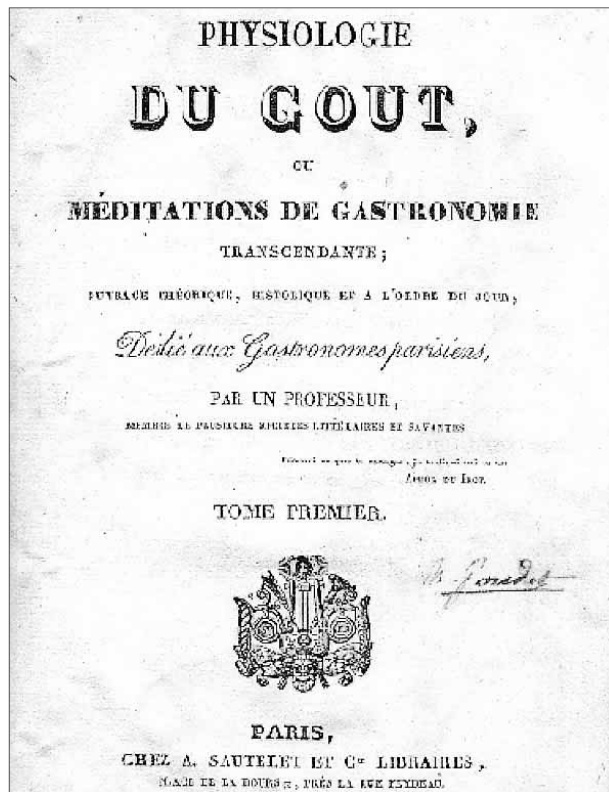
Fa un parell de vegades que en aquests articles a surt el nom de Brillat Savarin, i pels que encara no el coneixeu, avui descobrirem un poc més d'aquet personatge clàssic dintre del món de la gastronomia.

Jean Anthelme Brillat-Savarin va néixer l'1 d'abril de 1755, essent el major de vuit germans; va passar tota la seva joventut al costat de la seva mare de qui va adquirir la seva afició per la cuina, a més una tia seva li va deixar tota la seva fortuna a canvi de que dugués el seu nom (Savarin).

Aquesta bona posició social li va permetre que cap a l'any 1879 s'iniciés la seva carrera com a jutge i la va continuar exercint durant els primers anys de la Revolució Francesa, no obstant això, en 1792, va ser revocat de tots els seus càrrecs per considerar-se'l lligat a les forces conservadores. Ell mateix compta, que el vespre de la seva partida de França a Suïssa, va fer un sopar memorable, on va degustar "Una petitòria de pollastre ricament proveïda de tòfones", acompanyada d'un vi de palla "suau i generós". De Suïssa va passar a Holanda, on va embarcar cap als Estats Units, on va estar gairebé dos anys, vivint de donar lliçons de francès i treballant com a violinista.

Durant el períple Americà va descobrir el gall d'indi, l'oca adobada i el Kom Beaf (una carn de bou salada); aliments totalment desconeguts o poc habituals a l'Europa de l'època.

Quan va aconseguir l'autorització per a tornar a França. Brillat-Savarin, es va guanyar la fama de solter empedreït, amant del "bell sexe" i segons els seus contemporanis, va ésser un home de gran apetit i "de pesats moviments". Careme, un altre

gran cuiner, definia a Savarin com un fals gastrònom, i d'ell deia que sols sabia omplir l'estómac, que menjava copiosament i malament i que s'adormia a la taula.

Així va passar la vida el vell magistrat afeccionat al menjar. Savarin Va morir l'any 1826 i quatre mesos abans havia aparegut un llibre anònim

anomenat la "Fisiologia del gust", del que es va dir que era el llibre més intel·ligent i espiritual que s'havia produït mai dintre de la Gastronomia. Imagineu-vos la sorpresa de tothom, en saber que era de Brillat-Savarin, aquell magistrat gras, amant de la bona vida i sense aparent delicadesa amb el menjar.

Aquest "Fisiologia del Gust", és el títol amb el qual se reconeix aquest llibre universal, que inicialment es deia: "Fisiologia del gust, o meditacions de gastronomia transcendent; obra teòrica, històrica i posada al dia, dedicada als gastrònoms parisencs per un professor, membre de diverses societats literàries i científiques".

Aquest llibre es pot classificar com a la bíblia de la gastronomia, i es el primer llibre que parla sobre aquest art, ja que tot els llibres anteriors, des del d'Apici, no deixen de ser receptaris.

Acabare la sessió gastronòmica d'avui amb una de les famoses cites de Brillat-Savarin:

Diguem que menges i et diré qui ets.

Podeu obtenir una còpia digital del llibre de Brillat Savarin (edició de 1848) en format PDF a <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k1063697>, o be veure-ho on-line a la mateixa web, gràcies a la iniciativa de la biblioteca virtual Gallica (França).

També es pot consultar a www.cuinant.com

Bona setmana i ens trobam d'aquí a set dies, si teniu dubtes, prec o suggeriments podeu adreçar-vos al correu parlemdecuina@hotmail.com Més biografies i curiositats gastronòmiques a www.cuinant.com

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Corrupció: Pandèmia vírica mundial

Em sembla que he arribat a una conclusió i no sé si és trista, còmica, esperpèntica, o patètica. Crec que la corrupció dins l'àmbit polític, i no tan sols em refereix dins l'estat espanyol, sinó "allende mares", o sigui dins l'àmbit mundial, s'ha convertit en una vertadera pandèmia (res a veure amb les distintes gripes que ens han venut, això: "Peccata minuta").

Bé, si empli la paraula porcina, o porc, amb l'accepció més grollera, li cap perfectament com a qualificatiu de certes persones, que malauradament s'han vist contagiades per algun component víric estrany, que els ha fet patir una metamorfosi, transformant-los en corruptes.

A més, per tots els casos que n'han sortit aquests darrers anys, sembla que la transmissió deu venir d'un virus corrupte que es troba com a peix dins l'aigua dins l'àmbit de la construcció i que afecta greument engrandint el patrimoni dels afectats fins a cotes insospitades i a costa de l'erari públic (Els impostos que els desgraciats amb despeses, ens van traient de sobre les nostres sofrides esquesnes. I que paguem sense miolar).

I pel que es veu, no sé si s'ha trobat o si se cerca la vacuna a l'afecte. Vist lo vist, aconsellaria a les multinacionals farmacèutiques que es posassin per feines, perquè de trobar la vacuna, possiblement es folrarien una mica més de lo que estan. Però pensant-hi bé, a lo millor els presidents de les big-farms i equips directius haurien d'ésser els primers en emprar-la. Déu ho sap.

Estic intentant recavar tots els casos de corrupció i això em dura una bona estona de feina d'investigació. De memòria, i a l'estat espanyol: Casos Malaya, Gürtel, Millet, Operació Pretòria (el nom és ben romà em sembla); el cas dels espies de la "Villa y Corte". Si els dels Pius Pius i Dona Esperança Aguirre, que darrerament ha aixecat l'espasa contra Rajoy amb el muntatge de l'elecció del president de Caja-Madrid. Entre tots han muntat una opera bufa.

El cas més recent i acabat de sortir del forn, és el de

l'ajuntament de Santa Coloma de Gramanet, amb nou detinguts, batlle inclòs.

Al nostre àmbit illenc: Voramar, Can domenge, Son Oms, Bitel, Turisme Jove, CDEIB i els pots de colacao farcits d'euros, Palma-Arena, amb un expresident del Govern Balear imputat (PP) i la Presidenta del Parlament Balear (UM) també imputada pel cas Can domenge que he esmentat abans. I per acabar d'arrodonir la cirera, l'expresident del Govern Balear Gabriel Cañellas (PP) imputat per unes presumptes magarrufes diuen, per devers Andratx, arrel de fets succeïts, presumptament, a la Fundació Illes Balears que ell presideix.

Si fem memòria enrere, des de l'any 1984 a ara s'han obert vint i set casos per corrupció dins diferents institucions polítiques. Portam un bon rànquing. I això que la llista que he consultat de la que deix l'enllaç per si qualcú té curiositat, manca completar (http://ca.wikipedia.org/wiki/Llista_de_casos_de_corrupci%C3%B3_a_les_Illes_Balears).

D'ordre mundial. Berlusconi amb el seu cas Mediaset, en el que subornà a un advocat perquè declaràs a favor seu, a Israel, Ehud Olmert, l'ex primer ministre, també fou acusat per càrrecs de corrupció, per França, Chirac serà el primer expresident de la república imputat en un cas de corrupció. I no parlem d'Àfrica, Indonèsia.

L'ex-vice-secretari de les Nacions Unides, Pino Arlacchi, ha escrit un llibre, "La màfia emprendora", on estableix aquest rànquing mundial de depredadors dels seus pobles. Jo pens que si es llevàs el secret dels paradisos fiscals on guarden els doblers molts d'aquests imputats i es retornessin al lloc d'on es varen robar, la crisi s'hauria acabat i encara en sobrarien per fer moltes actuacions socials.

I veient tot això, no és gaire estrany que les arques públiques de molts països, es trobin no tan sols buides, sinó endeutades fins al pal de la bandera i les fortunes dels seus mandatari ben farcides de dòlars.

Aquesta pandèmia, porta un altre maldecap. Vista la quantitat d'afectats i molts d'ells i elles, hauran de fer un procés de Sanació a xirona, com el degoteig segueixi el curs que ha pres, en poquíssim temps, no hi cabran i se n'hauran de fer de noves, em refereix a presons. I una altra, haurà d'haver un augment dels funcionaris dins tots els àmbits de la justícia, increïble. Ara ja no donen abastament, idò imaginau-vos amb tots els casos que s'han destapat i el que possiblement se seguiran destapant. Ara vos donaré una xifra que és impressionant per la quantitat de zeros que té. La quota mundial que mou el mercat de la construcció és, i no vos espanteu, TRES TRILIONS DE DÒLARS A L'ANY. Representa entre el 5-7% del PIB (Producte interior brut) dels països desenrotllats i entre el 2 i el 3% dels països en vies de desenvolupament.

Una altra xifra que no té tara, el cèlebre Sarkozy, durant la presidència que ha ostentat de la Unió Europea s'ha gastat a prop d'uns 170 milions d'euros, el que suposa a milió diari. A més s'instal·là una dutxa que constà dos-cents quaranta i cinc mil euros, que no s'ha emprat per res. Perquè llavors aquest bon home sigui capaç de parlar de solucions a la crisi. Quina barra; Llavors jo em deman, amb quina moral se li pot reclamar a un ciutadà un vint per cent de recàrrec en un rebut de qualsevol impost, perquè pel que sigui se li ha passat per alt el pagar-lo, dins el temps de pagament voluntari?

O aguantar que molts dels que es troben imputats, en algun moment han estat capaços d'apujar-se el sou un vint i cinc per cent d'una tacada?

Si la temporada de bolets, és tan fructífera com els casos de corrupció, en menjarem molts d'esclata-sangs.

Em sembla que per avui val acabar i està a l'espera del que seguirem veient.

Josep Bonnin

